

Arrest

nr. 196 715 van 15 december 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOURGEOIS
Rue des Brasseurs 115
5000 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun kinderen X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van 28 januari 2013 houdende de bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 september 2010 dient eerste verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet). De aanvraag wordt op 29 september 2010 door de gemachtigde van de staatssecretaris ontvankelijk verklaard. Bij beslissing van 9 juni 2011 is de aanvraag ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing dienen verzoekers een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 194 136 van 24 oktober 2017 de afstand van het geding vaststelt.

Op 8 november 2011 dienen verzoekers wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 14 mei 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 14 augustus 2012 dienen verzoekers opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 24 september 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt aan verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht op 19 november 2012.

Op 5 december 2012 dienen verzoekers een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 28 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 22 februari 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.12.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

J., R. (RR ...)

geboren op (...)1966 te Kumanovo

en echtgenote:

J., E. (RR ...)

geboren op (...)1970 te Kumanovo

en minderjarige kinderen:

J., B. (RR ...)

geboren op (...)1997 te Kumanovo

J., B. (RR ...)

geboren op (...)1998 te Kumanovo

J., N. (RR ...)

geboren op (...)2004 te Kumanovo

nationaliteit: Macedonië

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag verschillende bijlagen voor aangaande de medische toestand van betrokkene. Er kan met deze bijlagen echter geen rekening gehouden worden gezien er op het standaard medisch getuigschrift niet verwezen wordt naar deze bijlagen, noch voldoen deze bijlagen aan het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24 .01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007

Op 09.06.2011 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 06.09.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een

standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 06.09.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 09.06.2011 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”

Op 28 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, aan verzoekers ter kennis gebracht op 22 februari 2013. Dit is de tweede en derde bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Ordre de quitter le territoire

Bevel om het grondgebied te verlaten

En exécution de la décision de ST Attaché,

In uitvoering van de beslissing van ST Attaché,

délégué(e) de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint au (à la) nommé(e) :

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

J., R. né(e) à Kumanovo le (...)1966, de nationalité Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

J., R. geboren te Kumanovo op (...)1966, nationaliteit Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants, au plus tard dans les 7 jours de la notification :

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovénie, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchèque¹ sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre².

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië³, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁴.

En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée,: 2°il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé :

2°hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd :

.....
En application de l'article 74/14,§3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée :

..... ;
o 4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement : ordre de quitter le territoire dd. 24.09.2012, leur notifiée le 19.10.2012

4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven : bevel om het grondgebied te verlaten dd. 24.09.2012, hun betekend op 19.10.2012 INTERDICTION D'ENTREE - INREISVERBODEN

☐ *En vertu de l'article 74/11,§ 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de trois ans :*

In uitvoering van artikel 74/11, §1, eerste lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar in volgende gevallen:

o 2° l'obligation de retour n'a pas été remplie : ordre de quitter le territoire dd. 24.09.2012, leur notifiée le 19.10.2012

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: bevel om het grondgebied te verlaten dd. 24.09.2012, hun betekend op 19.10.2012”

“Ordre de quitter le territoire

Bevel om het grondgebied te verlaten

En exécution de la décision de ST Attaché

In uitvoering van de beslissing van ST Attaché,

délégué(e) de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint au (à la) nommé(e) :

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:
J., E. né(e) à Kumanovo le (...)1970, de nationalité Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)
J., E. geboren te Kumanovo op (...)1970, nationaliteit Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)
J., B. (RN ...)
né le (...)1997 à Kumanovo
J., B. (RN ...)
né le (...)1998 à Kumanovo
J., N. (RN ...)
né le (...)2004 à Kumanovo

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants, au plus tard dans les 7 jours de la notification : Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten : Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovénie, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchéquie¹ sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre². Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië³, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁴. En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée,:

☐ *2°il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé :*

2°hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd :

.....
En application de l'article 74/14,§3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée :

..... ;
o 4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement : ordre de quitter le territoire dd. 24.09.2012, leur notifiée le 19.10.2012

4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven : bevel om het grondgebied te verlaten dd. 24.09.2012, hun betekend op 19.10.2012

INTERDICTION D'ENTREE - INREISVERBODEN

☐ *En vertu de l'article 74/11,§ 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de trois ans :*

In uitvoering van artikel 74/11, §1, eerste lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar in volgende gevallen:

o 2° l'obligation de retour n'a pas été remplie : ordre de quitter le territoire dd. 24.09.2012, leur notifiée le 19.10.2012

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: bevel om het grondgebied te verlaten dd. 24.09.2012, hun betekend op 19.10.2012"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 75 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel van goed bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Ten slotte voeren verzoekers een "klaarblijkelijke beoordelingsfout" aan.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Door het feit dat:

Gezien de Directie-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken op 28/01/2013 tegen mijn verzoekers een beslissing van onontvankelijkheid van de aanvraag van machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 nam en die aan de verzoekers op 22/02/2013 betekende;

Dat de tegenpartij zodoende haar willekeurige macht toepaste;

Terwijl:

I. Overwegende dat mijn verzoeker beweert dat de tegenpartij zodoende haar verplichting tot motivering verzuimde, die door elke administratieve overheid bij het nemen van een beslissing gerespecteerd dient te worden;

Dat de genomen beslissing inderdaad op een helemaal stereotiepe manier gemotiveerd wordt en geen rekening houdt met de omstandigheden van deze zaak

Dat eraan herinnerd dient te worden dat de verplichting tot motivering voor de tegenpartij die oplegt de situaties te individualiseren en de overwegingen in rechte en in feite uit te leggen, waarop de beslissing gegrond wordt;

Dat het zo duidelijk is dat de tegenpartij haar beslissing diende te motiveren, als men van alle elementen van de zaak rekening houdt;

Dat men in casu beschouwen mag dat de tegenpartij artikelen 1 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zowel als artikel 62 van de wet van 15 december 1980 geschonden heeft;

Dat artikel 62 van de wet van 15 december 1980 inderdaad herhaalt dat de administratieve beslissingen op een voldoende manier gemotiveerd dienen te worden;

Overwegende dat de bestreden beslissing absoluut geen rekening houdt met de correcte situatie van mijn verzoeker;

Dat, eerste, de tegenpartij in de bestreden beslissing zegt dat de verzoeker legt bij zijn aanvraag verschillende bijlagen voor aangaande de medische toestand van betrokkene en dat Er kan met deze bijlagen echter geen rekening gehouden worden gezien er op het standaard medisch getuigschrift niet verwezen wordt naar deze bijlagen;

Dat het is niet waar;

Dat de verzoeker legt bij zijn aanvraag een medische attest van Dr H. d.d. 23/11/2012 die op het standaard medisch getuigschrift geschreven is (Stuk 9) ;

Dat, tweede, de tegenpartij in de bestreden beslissing zegt dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk van de verzoeker werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling;

Dat Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980;

Dat het is niet waar;

Dat in het beslissing van verwerping van de aanvraag van machtiging tot verblijf van de verzoekers d.d. 09/06/2011, is het niet de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen voor Besar in zijn land van herkomst onderzocht;

Dat zijn medische zorgen zijn geschreven in de medische attest d.d. 23/11/2012 (Stuk 9);

Dat de tegenpartij zodoende haar verplichting tot motivering verzuimde ;

2.Overwegende dat mijn verzoeker ook de toepassing van artikel 3 van Het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens, zowel als de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 meent op te roepen;

Dat de tegenpartij haar beslissing baseert op een medisch advies van haar raadgevende arts, van wie de hoedanigheid van specialist niet vermeld wordt;

Dat de tegenpartij in casu artikel 3 van Het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens schendt, verdrag waarop elke aanvraag van machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 gebaseerd wordt;

Dat de arts-attaché concludeert dat de toestand van de verzoeker kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit maar deze geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is zijn land van herkomst ;

Dat de verzoeker zonder inkomen in zijn land van herkomst is, zo kan hij niet toegang hebben tot noodzakelijke medische zorg als zij zouden worden beschouwd in hun land van herkomst;

Dat de tegenpartij inderdaad in het kader van de bestreden beslissing geen stelling neemt betreffende de grond van de aanvraag van de verzoeker;

Dat er dus met de gezondheidstoestand van de verzoeker rekening gehouden dient te worden om de bestreden beslissing teniet te doen."

2.2 Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond

waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoekers stellen dat de eerste bestreden beslissing stereotiep gemotiveerd is.

De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing wel duidelijk de redenen aangeeft op grond waarvan de beslissing is genomen en hierbij rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak. Zo wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de verblijfsaanvraag van verzoekers op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en wordt met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet toegelicht dat de ingeroepen gezondheidstoestand van hun zoon reeds werd behandeld in een voorafgaande procedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, die op 6 september 2010 door verzoekers werd opgestart en op 9 juni 2011 door de gemachtigde ongegrond werd verklaard. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654). Verzoekers betwisten dat de motivering afdoende is. Zij stellen dat er louter gebruik wordt gemaakt van standaardformuleringen die geenszins kunnen overtuigen en die onvoldoende zijn gestoeld op de individuele problematiek van verzoekers. Zij wijzen op de ernstige gezondheidsproblemen van hun zoon waarvan zij een medisch attest van Dr. H. van 23 november 2012 hadden voorgelegd. Zij betogen dat in de beslissing van 9 juni 2011 de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen voor hun zoon in het land van herkomst niet werden onderzocht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat verzoekers eveneens geschonden achten, houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering en de beweerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moeten worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen, *in casu* artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:
(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. (...)”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers inderdaad op 6 september 2010 reeds een aanvraag hebben ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, die door de gemachtigde op 9 juni 2011 ongegrond werd verklaard. Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekers in deze verblijfsaanvraag reeds de gezondheidstoestand van hun zoon B. hebben ingeroepen en dit hebben ondersteund met standaard medische getuigschriften van 14 juni 2010 opgesteld door Dr. V.B., van 23 november 2010 en van 25 november 2010, telkens, opgesteld door Dr. R.R. Verzoekers betwisten niet dat hun tweede aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 5 december 2012, die aanleiding gaf tot de thans bestreden beslissing, betrekking heeft op dezelfde medische elementen als vermeld in de aanvraag van 6 september 2010. De Raad wijst op artikel 9ter, § 3, °5 van de vreemdelingenwet, dat stelt dat een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk dient te worden verklaard wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van die aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige verblijfsaanvraag op grond van diezelfde bepaling. De Raad stelt vast dat de gemachtigde in die zin heeft gemotiveerd in de bestreden beslissing dat de elementen ingeroepen in het kader van de verblijfsaanvraag van 5 december 2012 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige dergelijke verblijfsaanvraag, met name deze ingediend op 6 september 2010. Dit wordt, zoals *supra* gesteld, door verzoekers niet betwist. Evenmin betwisten verzoekers de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 23 november 2012 blijkt dat de gezondheidstoestand van hun zoon ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag van 6 september 2010, en dat het voorgelegde medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van hun zoon bevestigt. Met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, °5 van de vreemdelingenwet kon de gemachtigde op basis van die vaststellingen dan ook tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag besluiten. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden betreft de motivering van de bestreden beslissing geen stereotiepe motivering die onvoldoende werd geïndividualiseerd en die geen rekening houdt met het voorgelegde medisch attest betreffende de gezondheidsproblematiek van hun zoon, nu de vaststelling in de bestreden beslissing dat de medische elementen reeds werden ingeroepen uitdrukkelijk gebeurde op grond van en met verwijzing naar het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 23 november 2012 en de vorige verblijfsaanvraag van 6 september 2010. Waar verzoekers van mening zijn dat het medisch attest van 23 november 2012 wél verwijst naar de bijlagen, is de grief zonder belang, nu verzoekers verder niet betwisten dat in het voorgelegd medische attest dezelfde medische problematiek van hun zoon wordt aangehaald als in de eerdere aanvraag van 6 september 2010.

Verzoekers kunnen ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat in de beslissing van 9 juni 2011 de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen van hun zoon in het land van herkomst niet zijn onderzocht aangezien uit de lezing van de beslissing van 9 juni 2011 duidelijk het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande maken verzoekers met hun betoog niet aannemelijk dat de motivering van de bestreden beslissing niet draagkrachtig is en dat de beslissing dus niet afdoende werd gemotiveerd. Een schending van artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt niet aangenomen.

Verzoekers maken dan ook niet aannemelijk dat de gemachtigde heeft nagelaten de bestreden beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding, zodat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet kan worden aangenomen.

Verzoekers voeren de schending aan van artikel 3 van het EVRM en betogen dat verwerende partij haar beslissing baseert op een medisch advies van een arts van wie de specialiteit niet is vermeld. Verzoekers zijn ook zonder inkomen in hun land van herkomst waardoor zij geen toegang hebben tot de noodzakelijke medische zorgen in hun land.

Met deze kritiek gaan verzoekers geheel voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing, die immers geen beslissing is op grond van artikel 9ter, § 3, 4e lid van de vreemdelingenwet waarbij de aanvraag onontvankelijk zou verklaard zijn omdat de ziekte volgens de ambtenaar-geneesheer kennelijk niet zou beantwoorden aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, noch een beslissing in de gegrondheidsfase van artikel 9ter betreft waarin beide hypothesen van deze bepaling van de

vreemdelingenwet zouden dienen te worden onderzocht, maar een beslissing in de ontvankelijkheidsfase gestoeld op het vijfde lid van artikel 9ter, § 3 omdat dezelfde medische elementen reeds eerder werden aangehaald.

Waar verzoekers er aldus op wijzen dat de specialiteit van de arts-adviseur niet is vermeld en dat zij, in weerwil van de beslissing van 9 september 2011 geen toegang hebben tot adequate medische zorgen in hun land van herkomst, wijst de Raad erop dat die beslissing van 9 september 2011 niet het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep en dat tegen die beslissing weliswaar een annulatieberoep bij de Raad werd ingediend doch dat in het arrest nr. 194 136 van 24 oktober 2017 de afstand van het geding werd vastgesteld, zodat de beslissing van 9 september 2011 thans definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

De Raad wijst erop dat de vorige verblijfsaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot ongegrondheid van 9 juni 2011 en dat met betrekking tot de medische behandeling van hun zoon de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst zijn onderzocht. Bovendien wordt in het thans voorgelegd medisch getuigschrift van 23 november 2012 uitdrukkelijk bevestigd dat de medische problematiek kan behandeld worden in Macedonië. Gelet op het voorgaande maken verzoekers een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk.

Waar verzoekers nog de schending van artikel 75 van het KB van 8 oktober 1981 aanvoeren, laten zij na uiteen te zetten op welke wijze deze rechtsregel door de bestreden beslissing zou worden geschonden waardoor dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zeventien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN